

I. VÝSLOVNOST A PRAVOPIŠ

Většina slov se ve francouzštině jinak píše a jinak vyslovuje. Výslovnost a pravopis se však řídí pevně stanovenými pravidly, která si lze poměrně rychle osvojit.

Samohlásky	
e	na konci slova se nevyslovuje (tzv. němé e)
é	[e] zavřené
è, ê	[ɛ] otevřené
koncové -er	[ɛ] zavřené
koncové -ez	[ɛ] zavřené
u	[y]

Samohlásky jsou většinou napjatější než české, některé se liší podle otevřenosti úst – to je třeba rozlišovat zejména u samohlásky e.

Skupiny samohlásek

ai	[ɛ] otevřené	la secrétaire, la Française, s'il vous plaît
ai	[e] zavřené	j'ai, je parlerai
(e)au	[o] zavřené	aujourd'hui, au revoir, le château, nouveau
eu	[ø] zavřené	monieur, deux
eu	[œ] otevřené	neuf, le professeur, l'heure
œu	[ø] zavřené	le vœu
œu	[œ] otevřené	la sœur
ou	[u]	aujourd'hui, bonjour, la tour, vous, nouveau
oi	[wa]	moi, toi, trois, voisin, le voyage
ui	[qi]	aujourd'hui, je suis, la Suisse
oui	[wi]	oui

Nosové samohlásky

am, an	[ɑ]	la France, la Française, la Grande-Bretagne, Atlantique, enchanté
em, en	[ɑ]	comment, enchanté, je t'en prie
in, un	[ɛ]	voisin, un, quelqu'un
ain	[ɛ]	demain, marocain
om, on	[ɔ]	bon, bonjour, le nom, le prénom, non, pardon, le pont
ien	[ɛ]	bien, bientôt, l'italien, le musicien
oin	[wɛ]	moins, loin, le conjoint

Při výslovnosti nosových samohlásek vzdruh uniká ústý i nosem, srovnaj české banka, kdy máme náběh k výslovnosti n, které však zůstane nevyslověno.